La dreta suprimeix l'impost de successions

Aquesta és la frase amb la que els coherentíssims partits de l'esquerra parlamentària han acollit la decisió del govern d'Artur Mas de modificar de nou la regulació sobre l'impost sobre successions. Un canvi que segons la Generalitat té la voluntat de posar fi "*a la discriminació que pateix Catalunya en relació a aquest tribut respecte a d'altres territoris de l'estat espanyol*" i l'objectiu d'acabar "*amb la competència fiscal en aquest àmbit entre territoris per evitar la deslocalització*".

La resposta del sempre progressista PSC no s'ha fet esperar, Laia Bonet s'ha afanyat a assegurar que aquesta decisió tan conservadora i retrògrada "*ha tancat la porta a la possibilitat d'acordar els pressupostos de la Generalitat per 2011 amb el partit socialista*", ja que "*no es pot demanar als ciutadans que facin sacrificis (...) i en paral·lel adoptar mesures que beneficien clarament a uns pocs i que privilegien encara més als més privilegiats de la nostra societat. Però avui el Govern ha demostrat que prefereix estar al costat dels 700 més rics que no dels 7 milions i mig més necessitats*".

Certament, en aquests moments de crisi i de patiment per tants ciutadans, res pot ésser més vergonyós i contraproduent que aprovar normatives que afavoreixin "als que més tenen". Mesures que vagin en contra de la progressivitat fiscal que preconitzen els més elementals manuals d'economia distributiva: no tothom ha de pagar el mateix, sinó que ha d'existir un progressiu augment fiscal per a les rendes i patrimonis més alts. L'objectiu d'una economia social no pot ésser altre que l'establiment d'una política fiscal que permeti un progressiu anivellament de nivell econòmic de la societat.

A cap partit d'esquerra mai no se li acudiria actuar amb la pocavergonya i la insolidaritat social que caracteritza la dreta! Precisament per aquest motiu al PSOE mai no se li acudí de proposar l'eliminació *completa i definitiva* de l'impost que, indiscutiblement, més afavoria la proporcionalitat i progressivitat fiscal, així com la justícia distributiva entre *tots* els contribuents: l'Impost sobre el Patrimoni! Un impost que reportava cada any uns 1.800 milions d'euros a les arques de l'estat espanyol. Un import que, recordem-ho, permetria a Rodríguez Zapatero, l'*amic de Catalunya*, complir la llei i pagar amb escreix els 1.450 milions del fons de competitivitat que deu al nostre país i es nega a abonar.

Tanmateix, sembla que en aquest aspecte la memòria de Laia Bonet, com la de tot el PSC, s'ha afeblit: en fer la seva coherentíssima declaració, no va tenir present que els seus 25 diputats a Madrid —aquests diputats del PSOE que, almenys en teoria, representen al PSC— van votar a favor de l'eliminació de l'impost sobre el patrimoni? O potser pot creure, de bona fe, que aquella supressió no afavoria "*als més privilegiats de la nostra societat*"?

Fins i tot en aquest cas, fins i tot si considerem admissible aquest socialisme intermitent, aquest esquerranisme *selectiu*, caldria que la tan susceptible i compromesa senyora Bonet ens expliqués com és possible que un partit tant *d'esquerres* com el PSC decidís l'any 2009 impulsar i aprovar una reforma de l'impost de successions que privava la Generalitat de recaptar uns 540 milions d'euros anuals.

I que ho fes sense plantejar-se la gran paradoxa que suposava asseverar, per un costat, que la reforma permetia mantenir "*la funció social d'aquest impost: redistribuir la riquesa i contribuir a la igualtat d'oportunitats*" i , per un altre, enorgullir-se que comportava "*elevar de forma radical els mínims exempts, que passen de 18.000€ a 500.000€ (més un màxim de 150.000 addicionals) per a les herències entre cònjuges*", tot "*mantenint la bonificació del 95% per a l'habitatge habitual del difunt, amb un límit de 500.000€*".

Hem d'entendre que els "*7 milions i mig (de ciutadans) més necessitats*" als quals es referia la portaveu adjunta del PSC posseeixen, tots ells, un patrimoni d'un milió d'euros?

dijous, 7 de març del mmxi

© Xavier Serrahima 2011

© Xavier Serrahima 2o11
www.racodelaparaula.com

Informació sobre els drets